

забравишъ всичко и ще бъдешъ най-честита на свѣта.

Княгинята— По добръ, пашю, смили се заради мене, бъдиж робиня, та ми по-скоро живота земи. Азъ желая да умрѣ! смъртта ми е драга! съ радостъ ще пролѣя кръвта си за моята свѣта вѣрж и за моята мила народностъ. Азъ ще издъхна християнка, Българка! Не съ ни небесно блаженство чака... всичкитѣ свѣтски добрини нежъ сж ваши...

Пашята— Ти геурке, ти трѣбва да ся врѣчешъ съ добро. Инакъ тѣжкитѣ мъчения тя чибатъ. Моята строга заповѣдь ще тя принуди да ся потурчишъ и да ми станешъ жена. И ако тозъ часъ не ми ся врѣчешъ, мъченията тя ще захванатъ отъ днесъ. Ти знаешъ че си въ рѣцѣ ми и подъ властѣтъ ми.

Княгинята— Тѣлото ми да, е подъ твоятъ нечестива власть, а душата ми е подъ всемогъщитѣ власть на Всевишного.

Пашята— *(Става сърдито и казва на Арапинзѣ)*.—Отъ днесъ нататѣкъ гая безверница да бѣде обкозана въ тѣжки желѣза!.... и мъченията да захванѣтъ!.... *(отива си)*.

Арапинътъ— Вречи ся, вречи, глупава геурке! азъкъ е за младинѣта ти; не ся оставяй подъ тѣжки мъки, а врѣчи ся, и стани хубава ханѣмѣа, та да ся радвашъ на свѣта и като уирѣшъ душѣтъ ти да намѣри мѣсто въ нашъ Рай.

ЯВЛЕНИЕ VII.

Горнитѣ, вторий Арапинъ *(който носи ожелѣза)*. *(Двамата Арапи я обковаватъ съ оковирепостъ)*,